

**2020 M. SPALIO – GRUODŽIO MĖN.
AKTUALIOS TEISMŲ PRAKTIKOS
PRAMONINĖS NUOSAVYBĖS SRITYJE
APŽVALGA**

1. LIETUVOS RESPUBLIKOS TEISMŲ PRAKTIKOS APŽVALGA

1.1. Lietuvos Aukščiausiojo Teismo praktikos apžvalga

LAT 2020 m. lapkričio 11 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-297-1075/2020 dėl autorių teisių pažeidimo, prekių ženklo savininko teisių pažeidimo, kompensacijos priteisimo, uždraudimo naudoti domeną ir domeno perdavimo.

Ieškovė UAB „DrivingEd“ kreipėsi į teismą su ieškiniu, prašydama uždrausti atsakovėms UAB „Baltijos medija“ ir Čekijos įmonei „Biz_Line.eu spol. s. r. o.“ savo veikloje naudoti Kelių eismo taisyklių (toliau – ir KET) bilietus, į kuriuos autorių turtinės teisės priklauso ieškovei; priteisti solidariai iš atsakovių 19 000 Eur kompensaciją už autorių turtinių teisių pažeidimą ir 5 procentų dydžio metines palūkanas už priteistą sumą nuo bylos iškėlimo teisme dienos iki teismo sprendimo visiško įvykdymo; neatlygintinai perduoti ieškovei domeno ketbilietas.lt vardo registraciją; priteisti iš atsakovių bylinėjimosi išlaidų atlyginimą.

Ieškovė nurodė, kad ji yra 2014 m. registruoto nacionalinio vaizdinio prekių ženklo (reg. Nr. 69333) savininkė.

KETBILIETAI

Prekių ženklas registruotas 41 klasės – švietimo, mokymo, pramogų, sportinės ir kultūrinės veiklos paslaugoms.

Ieškovė taip pat yra nuo 2007 m. registruoto domeno ketbilietas.lt naudotoja.

Atsakovės Čekijos įmonės „Biz_Line.eu spol s r. o“ vardu yra registruotas domenas ketbilietas.lt, kurį ji įgijo 2017 m. Atsakovė UAB „Baltijos medija“ taip pat yra nacionalinio vaizdinio prekių ženklo (reg. Nr. 78202) savininkė.

Prekių ženklas šalia 42 klasės paslaugų yra registruotas 41 klasės – švietimo, mokymo, pramogų, sportinės ir kultūrinės veiklos paslaugoms.

Vilniaus apygardos teismas (VAT) sprendimu ieškinį patenkino iš dalies - priteisė ieškovei iš atsakovės UAB „Baltijos medija“ 4000 Eur, o solidariai iš atsakovių UAB „Baltijos medija“ bei Čekijos įmonės „Biz_Line.eu spol. s r. o.“ – 3000 Eur dydžio kompensaciją bei 5 procentų dydžio metines procesines palūkanas, taip pat atmetė kitą ieškinio reikalavimų dalį.

Lietuvos apeliacinio teismo (LApT) nutartimi VAT sprendimą paliko nepakeistą.

LAT nutarė LApT nutarties dalį ir VAT sprendimo dalį, kuriomis buvo atmestas ieškovės reikalavimas neatlygintinai perduoti ieškovei domeno ketbilietas.lt vardo registraciją ir nuspręsta šalims nepaskirstyti bylinėjimosi išlaidų, panaikinti ir perduoti šią bylos dalį VAT nagrinėti iš naujo.

LAT argumentavo, kad įvertinus Prekių ženklų įstatymo 38 straipsnio 1 dalies 3 punkte ir Konkurencijos įstatymo 15 straipsnio 1 dalies 1 punkte įtvirtintą teisinį reguliavimą, galima daryti išvadą, kad prekių ženklų (pagal Prekių ženklų ir Konkurencijos įstatymus) ir kitų komercinių žymenų savininkų (pagal Konkurencijos įstatymą) interesai yra saugomi ir ginami, visų pirma, nuo nesąžiningų kitų asmenų veiksmų, sukeliančių painiavos su prekių ženklu, ūkio subjektu ar jo veikla galimybę; antra, nuo veiksmų, kurie pažeidžia kito ūkio subjekto interesus kitaip, nei sukeliant painiavos galimybę. Tačiau abiem atvejais prekių ženklo ar kito komercinio žymens savininko interesai yra ginami, jei prekių ženklas ar kitas komercinis žymuo turi skiriamąjį požymį.

LAT aiškino, kad Prekių ženklo naudojimas apima ir tuos atvejus, kai prekių ženklo savininkas naudoja jį kaip domeno vardą. Tokiu atveju su domeno vardo naudojimu susiję įrodymai turi būti vertinami, sprendžiant, ar prekių ženklas įgijo skiriamąjį požymį dėl jo naudojimo. Bendrasis Teismas yra išaiškinęs, kad tą patį elementą įmanoma naudoti ir kaip prekių ženklą, ir kita forma, pavyzdžiui, kaip interneto svetainės pavadinimą ar jo dalį. Tačiau žymuo, kuris, be prekių ženklo funkcijos klasikine prasme, atlieka ir kitas funkcijas, skiriamąjį požymį turi tik tuomet, jeigu atitinkama visuomenė gali jį iš karto suprasti kaip

juo žymimų prekių ar paslaugų komercinės kilmės nuorodą, kurios paskirtis – leisti jai neklystant atskirti prekių ženkle savininko prekes ar paslaugas nuo kitos komercinės kilmės prekių ir paslaugų (Bendrojo Teismo 2017 m. gruodžio 14 d. sprendimas byloje T-304/16, 42 punktą ir jame nurodyta praktika).

LAT 2019 m. vasario 7 d. nutartyje, priimtoje civilinėje byloje Nr. e3K-3-22-969/2019, išaiškinta, jog tam, kad pagal Reglamento 874/2004 21 straipsnio 3 dalies d punktą būtų galima konstatuoti ginčijamo domeno vardo registracijos ar naudojimo nesąžiningumą, teismas, be kita ko, turi nustatyti šias kumuliatyvias sąlygas:

„68.1. tai, kad ginčijamas domeno vardas sukuria painiavos su pavadinimu, į kurį pagal šalių ir (arba) Bendrijos (Europos Sąjungos) teisę yra pripažįstama ar nustatyta teisė, galimybę, kai tokios painiavos galimybė iškyla dėl domeno vardo savininko tinklalapio ar svetainės arba jo tinklalapyje ar svetainėje siūlomo produkto ar paslaugos šaltinio, finansavimo, ryšių ar paramos;

68.2. tai, kad šios painiavos galimybės tikslas – interneto vartotojų pritraukimas, siekiant komercinės naudos domeno vardo tinklalapio savininkui ar kitai interneto svetainei.“

Ieškovė skundė, kad teismai konstatavo nesant Reglamento 874/2004 nuostatų pažeidimo, nors netyrė ieškovės pateiktų įrodymų dėl jos pavadinimo, prekių ženklo bei domeno vardo žinomumo. LAT atkreipė dėmesį, jog „aplinkybė, ar ieškovės prekių ženklas įgijo skiriamąjį požymį dėl naudojimo, turi reikšmės ieškovės teisių apsaugos taikymui ir pagal Reglamento 874/2004 21 straipsnio 3 dalies d punktą, o ypač pirmosios šios nutarties 68.1 punkte nurodytos sąlygos nustatymui. Tik nustačius, ar ieškovės prekių ženklas įgijo skiriamąjį požymį dėl naudojimo, galima būtų spręsti dėl ginčijamo domeno vardo registracijos ar naudojimo nesąžiningumo. Kaip minėta, šios aplinkybės teismai netyrė ir nenustatė. Be to, šių aplinkybių nustatymas gali turėti reikšmės ir nustatant prekių ženklo žinomumo aplinkybę, kuri yra svarbi šios nutarties 68.2 punkte nurodytos sąlygos taikymui.“

LAT nuomone, teismai netyrė ir nenustatė aplinkybės, reikšmingos ieškovės reikalavimui neatlygintinai perduoti ieškovei domeno ketbilletas.lt vardo registraciją išspręsti pagal Prekių ženklų įstatymo 38 straipsnį, Konkurencijos įstatymo 15 straipsnio 1 dalies 1 punktą ir pagal analogiją Reglamento 874/2004 21 straipsnio 3 dalies d punktą. Tokiu būdu nagrinėjant šią bylos dalį nebuvo atskleista bylos esmė.

Susipažinti su visa Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus nutartimi galima Lietuvos teismų informacinėje sistemoje (LITEKO) arba paspaudžiant [čia](#).

1.2. Lietuvos apeliacinio teismo (LApT) praktikos apžvalga

LApT 2020 m. spalio 8 d. sprendimas civilinėje byloje Nr. e2A-512-585/2020 dėl prekių ženklo savininko teisių gynimo, neteisėtos domeno registracijos ir teisės į juridinio asmens pavadinimą pažeidimo.

Ieškovė „Paysera“ LTD yra „Paysera“ grupės įmonė. Įmonių grupė naudoja Europos Sąjungos prekių ženklą „paysera“, reg. Nr. 011781457, ir tarptautinį prekių ženklą „paysera“, reg. Nr. 1235501. Prekių ženklai yra registruoti šioms tarptautinės Nicos prekių ir paslaugų 9, 16, 25, 35, 36 ir 42 klasifikacijos klasėms. Įmonių grupė naudoja registruotus domeno vardus, kuriuos sudaro „paysera“ ir šalies kodas.

Ieškovė „Paysera“ LTD ieškinyje teigė, kad atsakovės UAB „Paystra“ naudojamas žymuo „paystra“ yra klaidinamai panašus į ieškovės prekių ženklus, lyginamieji žymenys yra skirti tapačioms ir (ar) panašioms paslaugoms žymėti, todėl egzistuoja visuomenės suklaidinimo galimybė; atsakovei priklausantis domeno vardas „paystra.com“ yra klaidinančiai panašus į ieškovės ankstesnius žymenis; atsakovei UAB „Paystra“ pavadinime naudojant klaidinančiai panašų žymenį ieškovė praranda savo juridinio asmens pavadinimo skiriamąją funkciją ir registruotų prekių ženklų įgytą stiprų skiriamąjį požymį.

Vilniaus apygardos teismas sprendimu ieškinį atmetė.

LApT panaikino pirmos instancijos teismo sprendimą ir ieškinį tenkino: uždraudė atsakovei UAB „Paystra“ jos komercinėje veikloje, susijusioje su finansinių (mokėjimo) paslaugų teikimu, bet kokiu būdu ir forma naudoti žymenį „paystra“, įskaitant, bet neapsiribojant, šio žymens naudojimą reklamoje, komercinės veiklos dokumentuose, interneto tinklalapiuose, domenų pavadinimuose, taip pat bet kokią kitą naudojimą komercinėje veikloje, susijusioje su finansinių (mokėjimo) paslaugų teikimu; panaikino domeno paystra.lt vardo registraciją; įpareigojo atsakovę pakeisti savo pavadinimą taip, kad jame jokia apimtimi ir jokia forma nebūtų naudojamas žymuo „paystra“.

LApT priminė, kad pirmosios instancijos teismas elementą „pay“ įvertino kaip turintį mažesnę negu vidutinį skiriamąjį požymį, o elementus „sera“ ir „stra“ pripažino dominuojančiais žymenų elementais, turinčiais stiprų skiriamąjį požymį. LApT iš dalies nesutiko su tokiu įvertinimu. Teismas aiškino, kad „iš tiesų, bendras abiejų lyginamų žymenų elementas „pay“ yra apibūdinamasis žymint mokėjimų paslaugas ir turi silpną skiriamąjį požymį tokių paslaugų atžvilgiu. Tačiau nėra pagrindo sutikti su likusia pirmosios instancijos teismo išvados dalimi. Nepaisant atsakovės aiškinimo, kad „stra“ yra žodžio „strategy“ santrumpa, tai nėra akivaizdu be papildomo paaiškinimo. Todėl apeliacinės instancijos teismas vertina, kad lyginamų žymenų elementai „sera“ ir „stra“ neturi savarankiškos semantinės prasmės, yra niekuo neišsiskiriantys, užrašyti įprastu šriftu, jų padėtis yra žodžių antrose dalyse (pabaigoje), ir dėl to nesutinka su pirmosios instancijos teismo išvada, kad šie elementai turi stiprius skiriamuosius požymius (arba, kaip nurodė pirmosios instancijos teismas - didelę skiriamąją reikšmę) ir yra dominuojantys.“

LApT paaiškino, kad dominuojančiu prekių ženklo elementu pripažįstamas elementas, kuris dėl savo vizualinio išskirtinumo (dydžio, padėties ženklo kompozicijoje, naudojamų spalvų) ar semantinės reikšmės yra pirmiausia vartotojo pastebimas ir išlieka jo atmintyje. Taigi, vertinant sudėtinio prekių ženklo vienos ar kelių konkrečių sudedamųjų dalių dominavimą, būtina atsižvelgti į kiekvienos iš šių sudedamųjų dalių būdingas savybes (pvz., dydį, ryškų grafinį pavaizdavimą ir kt.), jas palyginti su kitų sudedamųjų dalių savybėmis. Be to, dar gali būti atsižvelgiama į skirtingų sudedamųjų dalių atitinkamą vietą prekių ženklo konfigūracijoje (žr., pvz., Bendrojo Teismo 2013 m. sausio 31 d. sprendimo byloje T-54/12 24 par.; 2002 m. spalio 22 d. sprendimo byloje T-6/01 35 par.; 2014 m. rugsėjo 23 d. sprendimo byloje T-341/13 67 par.). Elementų „sera“ ir „stra“ neišsiskiriantis dydis, užrašymas įprastu šriftu, ir padėtis žymenyse (žodžių pabaigoje), semantinės reikšmės nebuvimas neleidžia priskirti šių elementų dominuojantiems, t. y. tokiems, kurie pirmiausia pastebimi vartotojo.

Taigi, LApT darė išvadą, kad VAT netinkamai įvertino ir dėl to neteisingai nustatė, kad dominuojantys elementai ginčo žymenyse yra „sera“ ir „stra“. Be to, šie lyginamų žymenų elementai, priešingai nei nustatė pirmosios instancijos teismas, turi labai silpnus skiriamuosius požymius.

Susipažinti su visa Lietuvos apeliacinio teismo sprendimu galima Lietuvos teismų informacinėje sistemoje (LITEKO) arba paspaudžiant [čia](#).

LApT 2020 m. gruodžio 22 d. sprendimas civilinėje byloje Nr. e2A-832-798/2020 dėl Valstybinio patentų biuro Apeliacinio skyriaus sprendimo panaikinimo.

Ieškovė UAB „Dimstis“ ieškiniu prašė panaikinti Lietuvos Respublikos valstybinio patentų biuro Apeliacinio skyriaus (toliau – Apeliacinis skyrius, VPB) sprendimą pripažįstant prekių ženklo

LAIKRAŠTIS
valsčius.

registraciją Nr. 75511 negaliojančia bei priteisti bylinėjimosi išlaidas.

Pirmos instancijos teismas ieškinį tenkino.

Apeliacinės instancijos teismas Vilniaus apygardos teismo sprendimą panaikino ir priėmė naują sprendimą – ieškovės ieškinį atmesti.

Byloje LApT pasisakė keliais svarbiais aspektais. Pirma, dalyje *dėl CPK 306 straipsnio 1 dalies 2 punkto taikymo pirmosios instancijos teisme* Teismas pažymėjo, kad „protesto pateikimas VPB Apeliaciniam skyriui yra ikiteisminė prekių ženklo registracijos patikrinimo tvarka. Prekių ženklų įstatyme yra numatyta, kad ginčus dėl prekės ženklo teisinės registracijos (jos pripažinimo negaliojančia ir panaikinimo) nagrinėja VPB Apeliacinis skyrius, kurio sprendimai yra skundžiami Vilniaus apygardos teismui. Tačiau tai jokiū būdu nereiškia, kad bylą nagrinėjant pirmosios instancijos teisme turi būti taikomos procedūros ir teisės normos, reglamentuojančios bylos nagrinėjimą apeliacinės instancijos teisme. Ieškovė pareikšdama ieškinį nurodė išsamesnę prekių ženklo registracijos ginčijimo pagrindų argumentaciją, pateikė papildomus paaiškinimus, kurie pagrindžia prekių ženklo registracijos pripažinimo negaliojančią pagrindus, kurie buvo nurodyti proteste, tik patvirtina, kad ieškovė aktyviai įgyvendino savo procesinę teisę įrodyti prekių ženklo registracijos negaliojimo pagrindus, o tokią teisę ieškovei suteikia CPK įtvirtinti principai. Taigi ieškiniais, kuriais siekiama panaikinti dėl prekių ženklo protesto priimtą sprendimą, vadovaujantis civilinio proceso principais – rungimosi, dispozityvumo, šalių lygiateisiškumo yra ginčijami proteste numatyti pagrindai.“

Antra, dalyje *dėl subjektyviosios pusės ir teisės į prekės ženklą* Teismas sutiko su apeliančios argumentais, kad pirmos instancijos teismas, padarydamas galutinę išvadą dėl subjektyviosios pusės, priėmė iš esmės prieštaringą sprendimą. Teisėjų kolegija konstatavo, kad pirmosios instancijos teismas nepagrįstai nurodė, jog subjektyvinės teisės į ginčijamą prekės ženklą priklausė ieškovei, ir sprendė, jog ieškovė neturėjo subjektyvinės teisės į ginčijamą prekės ženklą bei nepaneigė byloje prezumpcijos, kad prekės ženklo autorystė priklauso atsakovės sutuoktiniui A. D.. Todėl nagrinėjamoje dalyje buvo pagrindas pirmosios instancijos teismo sprendimą panaikinti.

Trečia, pasisakydamas *dėl atsakovės nesąžiningų veiksmų* LApT rėmėsi ESTT praktika, kurioje nurodoma, kad „norint įrodyti prekių ženklo registracijos paraišką pateikusio asmens nesąžiningumą, reikia atsižvelgti į visus svarbius bylos veiksmus, esančius registracijos paraiškos pateikimo momentu. Aplinkybės, kad šią paraišką pateikęs asmuo žino arba turi žinoti, jog paraiškos pateikimo momentu trečiasis asmuo naudoja prekių ženklą, kurį galima supainioti su prašomu įregistruoti prekių ženklu, savaime nepakanka paraišką pateikusio asmens nesąžiningumui, kaip jis suprantamas pagal minėtą nuostatą, įrodyti (Europos Sąjungos Teisingumo Teismo 2013 m. birželio 27 d. prejudicinis sprendimas byloje Malaysia Dairy Industries Pte. Ltd prieš Ankenaevnnet for Patenter og Varemaerker, C-320/12).“

Dėl visų sprendime išvardintų argumentų, teisėjų kolegija sprendė, kad nėra teisinio pagrindo panaikinti VPB Apeliacinio skyriaus sprendimą ir pripažinti prekių ženklo registraciją Nr. 75511 negaliojančia.

Susipažinti su visu Lietuvos apeliacinio teismo sprendimu galima Lietuvos teismų informacinėje sistemoje (LITEKO) arba paspaudžiant [čia](#).

LapT 2020 m. lapkričio 26 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e2A-13-798/2020 dėl veiksmų nutraukimo.

Byloje spęsti klausimai dėl įpareigojimo atsakovę UAB „MARIJAMPOLĖS EOLTAS“ pakeisti savo pavadinimą taip, kad jame nebūtų naudojamas žymuo „EOLTAS“; domeno marijampolėseoltas.lt registracijos atsakovės vardu panaikinimo; uždraudimo atsakovei savo pavadinime ir veikloje naudoti žymenis „EOLTAS“ ir „EOLTAS VISKAS AUTOMOBILIUI“; įpareigojimo atsakovę per 14 dienų nuo teismo sprendimo įsiteisėjimo dienos paskelbti savo tinklapyje ir socialinio tinklo Facebook paskyroje paaiškinimus dėl atsakovės UAB „MARIJAMPOLĖS EOLTAS“ nepriklausymo ieškovės UAB „EOLTAS“ grupės įmonėms ir prekybos tinklui.

Vilniaus apygardos teismas sprendimu ieškinį tenkino. Spręsdamas dėl ieškinio reikalavimų pagrįstumo (kad šalis siejusi Sutartis ir ieškovės iki 2014 m. duotas Sutikimas atsakovei naudoti žymenį „EOLTAS“ yra nutraukti), teismas konstatavo, kad šalis sieję susitarimai dėl žymens „EOLTAS“ naudojimo pasibaigė 2017 m. Ieškovė vienašališkai nutraukė Sutikimą ir Sutartį, tai reiškia, kad atsakovė neturi teisės naudoti ieškovės žymens „EOLTAS“. Ieškovė, būdama prekių ženklų su žymeniu „EOLTAS“ savininke („EOLTAS VISKAS AUTOMOBILIUI“, Reg. Nr. 69663 ir „EOLTAS“, Reg. Nr. 26251) ir pirmiau nei atsakovė registravusi juridinio asmens pavadinimą su žymeniu „EOLTAS“, Lietuvos Respublikos prekių ženklų įstatymo 38 straipsnio 2 dalies 2 punkto pagrindu turi teisę uždrausti atsakovei siūlyti žymeniu „EOLTAS“ pažymėtas prekes išleisti į rinką arba tuo tikslu jas sandėliuoti, nuomoti, skolinti ar kitaip jomis disponuoti, taip pat siūlyti bei teikti juo pažymėtas paslaugas. Todėl teismas tenkino ieškovės reikalavimą dėl įpareigojimo atsakovę nutraukti žymens „EOLTAS“ naudojimą atsakovės veikloje, įskaitant naudojimą pavadinime, logotipuose, buhalterinės apskaitos dokumentuose ir domeno pavadinime.

Teismas tenkino ieškovės reikalavimą dėl juridinio asmens pavadinimo pakeitimo Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 2.42 straipsnio 2 dalies pagrindu. Teismo vertinimu, vien faktas, kad atsakovė savo veikloje pradėjo naudoti žymenį „EOLTAS“ teisėtai, su ieškovės sutikimu, nereiškia, kad toks naudojimas dėl anksčiau teisėtai įgytos teisės naudoti gali būti tęsiamas pasibaigus ieškovės Sutikimui ir Sutarčiai. Sutikimas suteikia žymens naudotojui naudojimo teises ne ilgiau, negu galioja pats Sutikimas ir tai šalims yra žinoma Sutikimo sudarymo momentu.

LApT pirmos instancijos teismo sprendimą paliko nepakeistą. Nutartyje LApT pakartojo ankstesnę savo aiškinimą, kad „Pasibaigus sutartims, kuriomis buvo susitarta dėl žymens naudojimo atsakovo juridinio asmens pavadinime, pasibaigė ir sutikimo, kad atsakovas savo pavadinime naudotų ieškovo žymenį, galiojimas, taigi ir atsakovo teisė naudoti šį žymenį savo pavadinime (Lietuvos apeliacinio teismo 2009 m. lapkričio 30 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 2A-722/2009).“

Susipažinti su visa Lietuvos apeliacinio teismo nutartimi galima Lietuvos teismų informacinėje sistemoje (LITEKO) arba paspaudžiant [čia](#).

2. EUROPOS SAJUNGOS TEISINGUMO TEISMO PRAKTIKOS APŽVALGA

2.1. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (ESTT) praktikos apžvalga

ESTT 2020 m. gruodžio 17 d. sprendimas byloje Nr. C-607/19 dėl 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 207/2009 dėl [Europos Sąjungos prekių ženklo] 51 straipsnio 1 dalies a punkto ir 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 2017/2001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo 58 straipsnio 1 dalies a punkto išaiškinimo.

Husqvarna AB gamina sodo ir kraštovaizdžio aparatus bei įrankius. Ji yra erdvinio Sąjungos prekių ženklo Nr. 456244, įregistruoto 2000 m. sausio 26 d. laistymo purkštuvams, savininkė.

Nuo 2014 m. liepos mėn. iki 2015 m. sausio mėn. Lidl Digital International GmbH & Co. KG prekiaavo spiralinės laistymo žarnos rinkiniu, kurį sudarė spiralinė laistymo žarna, laistymo purkštuvai ir jungimo mova. Manydama, kad Lidl parduodama prekė pažeidžia jai priklausančių prekių ženklą, Husqvarna pareiškė jai ieškinį Diuseldorfo apygardos teismui (Vokietija), siekdama, be kita ko, nutraukti pažeidimą ir kad būtų atlyginta žala.

Lidl pareiškė priešieškinį dėl teisių, susijusių su pagrindinėje byloje nagrinėjamu prekių ženklu, panaikinimo dėl šio prekių ženklo nenaudojimo.

Husqvarna ir Lidl ginčas pasiekė Aukščiausiąjį Federalinį Teismą, o šis, sustabdęs bylos nagrinėjimą, kreipėsi į ESTT su klausimais:

1. Ar priešieškinio dėl <...> Sąjungos prekių ženklo suteikiamų teisių panaikinimo, pareikšto nepraėjus penkerių metų nenaudojimo laikotarpiui, atveju nustatant laiko momentą, kuris yra lemiamas skaičiuojant nenaudojimo laikotarpį pagal Reglamento Nr. 207/2009 51 straipsnio 1 dalies a punktą ir Reglamento 2017/1001 58 straipsnio 1 dalies a punktą, turi būti taikomi šie reglamentai?

2. Jei atsakymas į pirmąjį klausimą teigiamas: ar, skaičiuojant nenaudojimo laikotarpį pagal Reglamento Nr. 207/2009 51 straipsnio 1 dalies a punktą ir Reglamento 2017/1001 58 straipsnio 1 dalies a punktą tuo atveju, kai priešieškinis dėl <...> Sąjungos prekių ženklo registracijos panaikinimo buvo pareikštas nepraėjus penkerių metų nenaudojimo laikotarpiui, reikia remtis priešieškinio padavimo diena, ar paskutinio apeliacinės instancijos teismo posėdžio diena?

ESTT svarstė, kad „iš Reglamento Nr. 207/2009 55 straipsnio 1 dalies matyti, kad šio reglamento aiškinimas, pagal kurį priešieškinio dėl registracijos panaikinimo atveju minėto reglamento 51 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytas nepertraukiamas penkerių metų nenaudojimo laikotarpis turi būti vertinamas paskutinio teismo posėdžio dieną, prieštarautų šiame reglamente numatytoms registracijos panaikinimo pasekmėms.“

„Vadinasi, iš Reglamento Nr. 207/2009 55 straipsnio 1 dalyje numatytų registracijos panaikinimo pasekmių matyti, kad būtent remiantis priešieškinio pareiškimo data reikia nagrinėti, ar pasibaigė nepertraukiamas penkerių metų prekių ženklo nenaudojimo laikotarpis, kuris yra viena iš aplinkybių, leidžiančių konstatuoti šio reglamento 51 straipsnio 1 dalyje nurodytą registracijos panaikinimą. Priešieškinis gali būti patenkintas tik tuo atveju, jei ši aplinkybė būtų nustatyta tą dieną.“

ESTT į pateiktus klausimus atsakė, kad „2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 207/2009 dėl [Europos Sąjungos prekių ženklo] 51 straipsnio 1 dalies a punktas turi būti aiškinamas taip, kad priešieškinio dėl Sąjungos prekių ženklo suteikiamų teisių panaikinimo atveju data, į kurią reikia atsižvelgti nustatant, ar šioje nuostatoje nurodytas nepertraukiamas penkerių metų laikotarpis baigėsi, yra šio priešieškinio pareiškimo momentas.“

Susipažinti su visu ESTT sprendimu galima ESTT interneto svetainėje arba paspaudžiant [čia](#).

ESTT 2020 m. lapkričio 11 d. sprendimas byloje Nr. C-809/18 P dėl apeliacinio skundo byloje tarp Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybos ir John Mills Ltd bei Jerome Alexander Consulting Corp.

Ieškovė pirmojoje instancijoje John Mills pagal Reglamentą Nr. 207/2009 pateikė EUIPO paraišką įregistruoti Europos Sąjungos prekių ženklą – žodinį žymenį MINERAL MAGIC (toliau – ginčijamas prekių ženklas) Nicos klasifikacijos 3 klasės prekėms „Plaukų losjonai; šveitimo produktai; muilai; parfumerijos produktai; eteriniai aliejai; kosmetika; odos, galvos ir plaukų valymo ir priežiūros produktai; dezodorantai asmeninės higienos reikmėms (parfumerija)“.

Vėliau įstojusi į bylą šalis Jerome Alexander Consulting pareiškė protestą dėl ginčijamo prekių ženklo registracijos remiantis Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 3 dalimi (prekių ženklas neregistruojamas, jeigu prekių ženklo savininko atstovas ar patikėtinis savo vardu be savininko sutikimo paduoda paraišką įregistruoti prekių ženklą). Protestas buvo grindžiamas ankstesniais prekių ženklais - Jungtinių Valstijų žodiniu prekių ženklu MAGIC MINERALS BY JEROME ALEXANDER Nr. 4274584, kuriuo žymimas šis produktas: „Veido pudra, kurioje yra mineralų“, ir neregistruotu Jungtinių Valstijų žodiniu prekių ženklu MAGIC MINERALS, kuriuo žymimas šis produktas: „Kosmetika“.

Protestas buvo atmestas. Vis dėlto Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybos (EUIPO) apeliacinė taryba panaikino Protestų skyriaus sprendimą ir atsisakė registruoti prekių ženklą MINERAL MAGIC. Apeliacinė taryba padarė išvadą, kad John Mills pateikė paraišką įregistruoti šį prekių ženklą kaip savininko „atstovė“ ir be savininko sutikimo. Ji taip pat pažymėjo, kad prekių ženklais, dėl kurių kilo ginčas, žymimos prekės yra tapačios arba panašios ir kad žymenys yra panašūs.

Gavęs John Mills ieškinį, Bendrasis Teismas panaikino Apeliacinės tarybos sprendimą motyvuodamas tuo, kad Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 3 dalis taikoma tik tuomet, kai prekių ženklai yra tapatūs.

Gavęs EUIPO apeliacinį skundą, ESTT panaikino Bendrojo Teismo sprendimą ir nusprendė, kad Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 3 dalis taikoma ne tik tais atvejais, kai ankstesnis prekių ženklas ir ankstesnio prekių ženklo savininko atstovo ar patikėtinio prašomas įregistruoti prekių ženklas yra tapatūs.

ESTT konstatavo, kad, pirma, Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 3 dalyje aiškiai nenurodyta, ar ji taikoma tik tuomet, kai atstovo ar patikėtinio prašomas įregistruoti prekių ženklas yra tapatus ankstesniam prekių ženklui. Antra, ESTT atlikta šios nuostatos parengiamųjų darbų analizė rodo, kad jais remiantis negalima daryti išvados, jog į šios nuostatos taikymo sritį patenka tik atvejai, kai prekių ženklai, dėl kurių kilo ginčas, yra tapatūs. <...> Trečia, ESTT nurodo, kad kitoks aiškinimas paneigtų Reglamento Nr. 207/2009 bendrą struktūrą, nes dėl jo iš ankstesnio prekių ženklo savininko būtų atimta galimybė pareikšti protestą dėl panašaus jo atstovo ar patikėtinio prekių ženklo registracijos, nors atstovas ar patikėtinis turėtų teisę pareikšti protestą dėl šio savininko pateiktos vėlesnės paraiškos įregistruoti pirminį prekių ženklą remdamasis tuo, kad šis prekių ženklas panašus į to savininko atstovo ar patikėtinio įregistruotą prekių ženklą. Ketvirta, ESTT pažymi, kad Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 3 dalimi siekiama užkirsti kelią ankstesnio prekių ženklo savininko atstovo ar patikėtinio piktnaudžiavimui šiuo prekių ženklu, nes atstovas ar patikėtinis gali neteisėtai pasinaudoti prekių ženklo savininko pastangomis ir investicijomis. Toks piktnaudžiavimas galimas ir tuo atveju, kai prekių ženklai, dėl kurių kilo ginčas, yra panašūs.

John Mills teigė, kad Apeliacinė taryba klaidingai nusprendė, jog ji yra Jerome Alexander Consulting „atstovė“. ESTT nuomone, sąvokas „atstovas“ ir „patikėtinis“ reikia aiškinti plačiai, t. y. taip kad jos apima visų rūšių santykius, grindžiamus sutartimi, pagal kurią šalis sieja komercinio bendradarbiavimo susitarimas, kurio pagrindu būtų sukurti pasitikėjimo santykiai ir kuriame būtų tiesiogiai ar netiesiogiai įtvirtinta paraišką pateikusių asmens bendra pasitikėjimo ir lojalumo pareiga ankstesnio prekių ženklo savininko interesų atžvilgiu. Šiuo klausimu ESTT konstatavo, kad John Mills yra privilegijuotoji Jerome Alexander Consulting prekių platintoja, kad yra įtvirtinta nekonkuravimo sąlyga ir nuostatos, susijusios su ankstesnio prekių ženklo savininko intelektinės nuosavybės teisėmis, susijusiomis su šiomis prekėmis. Taigi Apeliacinė taryba teisingai traktavo John Mills kaip Jerome Alexander Consulting „atstovę“.

Nagrinėjamu atveju ESTT konstatavo, kad nagrinėjami žymenys yra panašūs ir kad prekės yra iš dalies tapačios ir iš dalies panašios. Taigi buvo atmestas visas John Mills ieškinys.

Susipažinti su visu ESTT sprendimu galima ESTT interneto svetainėje arba paspaudžiant [čia](#).

2.2. Atrinktų svarbiausių Europos Sąjungos Bendrojo Teismo (ESBT) bylų apžvalga

ESBT 2020 m. gruodžio 16 d. sprendimas byloje T-3/20 dėl ieškinio, pareikšto dėl EUIPO sprendimo, susijusio su protesto procedūra tarp Forbo Financial Services ir Windmöller.

2017 m. Windmöller Flooring Products WFP GmbH Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybai (EUIPO) pateikė paraišką įregistruoti Europos Sąjungos prekių ženklą, kurį sudaro žodinis žymuo „Canoleum“, Nicos klasifikacijos 19 ir 27 klasės prekėms.

Ieškovė Forbo Financial Services AG pareiškė protestą dėl prašomo įregistruoti prekių ženklo registracijos. Protestas buvo grindžiamas ankstesnio žodinio prekių ženklo MARMOLEUM tarptautine registracija 19 ir 27 klasių prekėms, galiojančia Europos Sąjungoje ir kai kuriose valstybėse narėse. Protestas buvo grindžiamas Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkte (dabar – Reglamento 2017/1001 8 straipsnio 1 dalies b punktas) nurodytu pagrindu (dėl suklaidinimo galimybės).

EUIPO Protestų skyrius protestą atmetė.

Ieškovė pateikė EUIPO apeliaciją dėl Protestų skyriaus sprendimo. Vis dėlto pareiškimą, kuriame išdėstyti apeliacijos pagrindai, ieškovė pateikė pasibaigus Reglamento 2017/1001 68 str. 1 d. paskutiniame sakinyje nustatytam terminui, todėl prie šio pareiškimo ji pridėjo prašymą dėl *restitutio in integrum* pagal Reglamento 104 straipsnį, jame iš esmės nurodė, kad vykstant procedūrai EUIPO jai atstovavęs advokatas negalėjo pateikti minėto pareiškimo per nustatytą terminą dėl sunkios ligos, kurios nebuvo galima numatyti.

EUIPO pripažino prašymą dėl *restitutio in integrum* priimtinu, tačiau atmetė kaip nepagrįstą. Ji iš esmės nusprendė, kad iš pradžių atstovavęs advokatas „nepateikė pakankamai įrodymų, kad ėmėsi visų reikalingų priemonių, atsižvelgiant į aplinkybes“. Konkrečiai ji priekaištavo, kad jis nepateikė medicininės pažymos.

Ieškovė kreipėsi į Bendrąjį Teismą, prašydama panaikinti ginčijamą sprendimą ir priteisti iš EUIPO bylinėjimosi išlaidas. Ieškinyje Ieškovė nurodė vienintelį pagrindą, grindžiamą Reglamento 2017/1001 104 straipsnio, siejamo su šio reglamento 97 straipsnio 1 dalies f punktu, pažeidimu.

Iš esmės ieškovė teigia, kad iš pradžių atstovavęs advokatas negalėjo per nustatytą terminą pateikti pareiškimo, kuriame išdėstyti apeliacijos pagrindai, dėl sunkios ligos, lydimos ūmaus apsinuodijimo maistu simptomų, kuria jis susirgo nenumatytai, nors atsižvelgiant į aplinkybes ėmėsi visų reikalingų priemonių. Ji tvirtina, kad jos šioje byloje pateiktų įrodymų pakanka tam, kad būtų taikoma *restitutio in integrum*, ir teigia, kad ginčijamame sprendime Apeliacinė taryba taikė pernelyg griežtus reikšmingų faktinių aplinkybių įrodymo kriterijus. Konkrečiai kalbant, ji teigia, kad Apeliacinė taryba nepakankamai atsižvelgė į bylos aplinkybes ir atmetė iš karto abu jos pateiktus iškilmingai patvirtintus pareiškimus.

Bendrasis teismas sutiko, kad su ieškovu, kad Apeliacinė taryba tinkamai neatsižvelgė į bylos aplinkybes. Teismas pasisakė, kad visų pirma, kiek tai susiję su iš pradžių atstovavusio advokato pareiškimu, Apeliacinė taryba neatsižvelgė į tai, kad jis yra teisės specialistas, kuris turi vykdyti savo pareigas, laikydamasis profesinio elgesio taisyklių ir etikos normų, o tai neleidžia jam sąmoningai klaidinti valdžios institucijų, visų pirma teisėjo. Be to, jeigu jis būtų pripažintas kaltu dėl melagingo iškilmingai patvirtinto pareiškimo, jam būtų ne tik taikomos baudžiamosios sankcijos, bet ir būtų pakenkta jo profesinei reputacijai ir rimtai suabejota jo patikimumu. Reikia atsižvelgti į tai, kad advokato iškilmingai patvirtintas pareiškimas pats savaime yra tvirtas jame nurodytų aplinkybių įrodymas, kai jis yra nedviprasmiškas, be prieštaravimų ir nuoseklus ir kai nėra įrodymų, galinčių užginčyti jo patikimumą.

Bendrasis Teismas pritarė vieninteliui pagrindui ir panaikino ginčijamą EUIPO sprendimą.

Susipažinti su visu ESBT sprendimu galima ESTT interneto svetainėje arba paspaudžiant [čia](#).

ESBT 2020 m. lapkričio 25 d. sprendimas byloje T-862/19 dėl ieškinio, pareikšto dėl EUIPO sprendimo, susijusio su Europos Sąjungoje galiojančia tarptautine erdvinio žymens, vaizduojančio tamsaus butelio formą, registracija.

2018 m. Ieškovė Brasserie St Avold dėl erdvinio žymens, kurį sudaro tamsaus butelio forma, pateikė tarptautinės registracijos paraišką (registracijos Nr. 1408065) ir joje nurodė Europos Sąjungą.

Prekės, kurioms buvo prašoma įregistruoti prekių ženklą, priklauso Nicos klasifikacijos 32 ir 33 klasėms ir atitinka šį aprašymą:

- 32 klasė: „alus, mineralinis vanduo (gėrimai), gazuotas vanduo, vaisių gėrimai, vaisių sultys, gėrimų sirupai, preparatai gėrimams gaminti, limonadai, vaisių nektarai, saldinti gėrimai, gaivieji aperityvai“;
- 33 klasė: „alkoholiniai gėrimai (išskyrus alų), vynai, vynai, kuriems suteikta saugoma kilmės vietos nuoroda, vynai, kuriems suteikta saugoma geografinė nuoroda“.

Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybos (EUIPO) ekspertas atsisakė suteikti apsaugą tarptautinei registracijai, remdamasi 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2017/1001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo 7 straipsnio 1 dalies b punktu.

Dėl šio eksperto sprendimo ieškovė pateikė apeliaciją EUIPO. EUIPO atmetė apeliaciją, motyvuodama tuo, kad ginčijamas žymuo neturi skiriamąjo požymio, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2017/1001 7 straipsnio 1 dalies b punktą. Tam, kad prieitų prie šios išvados, Apeliacinė taryba, pirma, nusprendė, jog atsižvelgiant į tai, kad ginčijamas žymuo atitinka vieną iš paraiškoje dėl apsaugos nurodytų alkoholinių ir nealkoholinių gėrimų labiausiai paplitusių pakavimo formų, t. y. butelių, jis gali būti laikomas skiriamuoju tik su sąlyga, kad reikšmingai skiriasi nuo sektoriaus normų ar įpročių. Šie skirtumai turėtų būti ypatingi, išimintini ir visuomenės suvokiami kaip prekių komercinės kilmės nuorodos. Antra, atitinkamą visuomenę sudaro alkoholinių ar nealkoholinių gėrimų pirkėjai visoje Sąjungoje. Trečia, tamsios spalvos butelio su dangteliu forma yra įprasta gėrimų sektoriuje. Kalbant apie netaisyklingai ant butelio apvyniotą baltą etiketę, pažymėtina, kad konkretūs ekspertės pateikti pavyzdžiai rodo, jog tai yra savybė, kuri nėra neįprasta atitinkamame sektoriuje, nepriklausomai nuo to, ar etiketė uždengia visą butelį, ar jo dalį. Šie konkretūs pavyzdžiai pagrindžia išvadą, kad suinteresuotoji visuomenė yra labiau linkusi identifikuoti alkoholinių ar nealkoholinių gėrimų komercinę kilmę, remdamasi žodiniais etikečių elementais, o ne etikečių forma ar pozicija. Suinteresuotoji visuomenė nesuvoks ginčijamo žymens kaip kilmės nuorodos, nesvarbu, ar etiketė būtų suvokiama kaip vyskupo mitros vaizdas, ar kaip trikampi sulankstyta servetėlė. Atitinkama visuomenė negali lengvai ir iš karto įsiminti ginčijamo žymens kaip skiriamąjo žymens. Be to, etiketė gali būti suvokiama kaip atliekanti lašų sugėrimo funkciją, pilant skystį. Ketvirta, Apeliacinė taryba patikslino, kad registracijos, atliktos Prancūzijoje ir Jungtinėse Amerikos Valstijose, negali daryti įtakos jos vertinimui.

Ieškovė kreipėsi į Bendrąjį Teismą, prašydama panaikinti ginčijamą sprendimą ir priteisti iš EUIPO bylinėjimosi išlaidas.

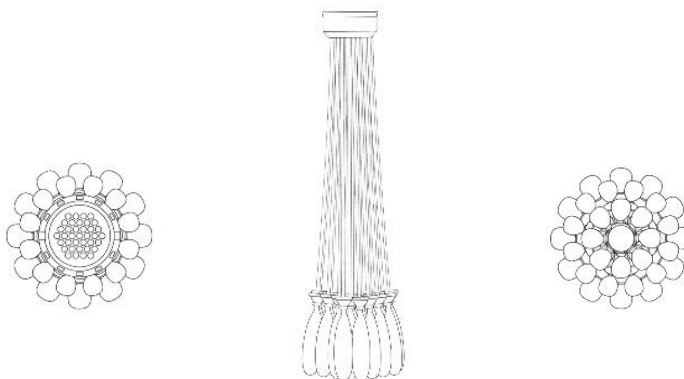
Bendrasis Teismas manė, kad „tiek Apeliacinė taryba, tiek ekspertė įrodė, kad gėrimo sektoriui būdinga didelė etikečių formų ir jų padėčių ant butelių įvairovė.“ Pasiremiant gausia tiek pačio Bendrojo Teismo, tiek ESTT praktika dėl erdvinių žymenų, ypač butelio formos (su arba be etiketės) skiriamąjo požymio, ir tokio ženklo galimybės atlikti prekių komercinės kilmės funkciją, ieškinys buvo atmestas.

Susipažinti su visu ESBT sprendimu galima ESTT interneto svetainėje arba paspaudžiant [čia](#).

ESBT 2020 m. lapkričio 18 d. sprendimas byloje T-574/19 dėl ieškinio, pareikšto dėl EUIPO sprendimo, susijusio su registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra tarp, pirma, Mystic Products Import & Export bei Koopman International ir, antra, Tinnus Enterprises.

Ieškovei Tinnus Enterprises LLC priklauso šis Bendrijos dizainas (Reg. Nr. 1 431 829-0001), skirtas naudoti gaminiui – „skysčių paskirstymo prietaisams“, priskirtiems prie Lokarno klasifikacijos 23.01 klasės.:

Mystic Products Import & Export, SL ir kiek vėliau įstojusi į bylą šalis Koopman International BV remdamosi Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies b punktu, siejama su šio reglamento 4 straipsnio 1 dalimi ir 8 straipsnio 1 dalimi, pateikė prašymą pripažinti ginčijamo dizaino registraciją negaliojančia. Mystic Products Import & Export, SL, be kita ko, tvirtino, kad visas ginčijamo dizaino savybes lemia tik jų techninė funkcija. Todėl, jos nuomone, atsižvelgiant į Reglamento Nr. 6/2002 8 straipsnio 1 dalį, šiam dizainui negali būti taikoma jokia apsauga.

EUIPO Anuliavimo skyrius pripažino ginčijamo dizaino registraciją negaliojančia.

Ieškovė pateikė EUIPO apeliaciją dėl Anuliavimo skyriaus sprendimo.

EUIPO patvirtino Anuliavimo skyriaus išvadą, kad ginčijamas dizainas grindžiamas gaminiu, t. y. skysčių paskirstymo prietaisų, savybėmis kurias lemia tik šio gaminio techninė funkcija, todėl šio dizaino registraciją reikia pripažinti negaliojančia pagal kartu taikomus Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies b punktą ir 8 straipsnio 1 dalį. Dėl šios priežasties ieškovės apeliacija buvo atmesta.

Ieškovė kreipėsi į Bendrąjį Teismą, prašydama panaikinti ginčijamą sprendimą ir priteisti iš EUIPO bylinėjimosi išlaidas.

Bendrasis Teismas, pasisakydamas apie gaminio techninę funkciją pritarė EUIPO išsakytai nuomonei, kad „tai, jog nagrinėjamam gaminiui būdingos kelios savybės, iš kurių kiekviena atlieka skirtingą funkciją, neužkerta kelio taikyti Reglamento Nr. 6/2002 8 straipsnio 1 dalies. Pagal šią nuostatą nereikalaujama, kad išvaizdos savybės būtų susijusios su vieninteliu techniniu rezultatu. Šios savybės gali lemti kelis techninius rezultatus, jei tik jos prisideda prie gaminiu siekiamo techninio rezultato gavimo.“ „Kaip pažymi EUIPO, jeigu nebūtų pritarta tokiam Reglamento Nr. 6/2002 8 straipsnio 1 dalies aiškinimui, ši nuostata nebūtų taikoma kai kurioms išimtinai funkcinėms savybėms vien dėl to, kad jos tiesiogiai neatlieka nagrinėjamo gaminio funkcijos. Be to, ši nuostata nebūtų taikoma dizainui, apimančiam tik gaminio dalį ar kurį nors jo elementą, nes jie tik retai atlieka paties gaminio funkciją. Tokia padėtis neatitinka minėta nuostata siekiamo tikslo.“

Remiantis šiuo aiškinimu, Bendrasis Teismas atmetė ieškovės priekaištą, susijusį su analizės metodu, kuriuo Apeliacinė taryba vadovavosi, kad padarytų išvadą, jog visas nagrinėjamo gaminio išvaizdos savybes lemia tik jo techninė funkcija. Remdamasi ESTT 2018 m. kovo 8 d. sprendime DOCERAM Nr. C-395/16 suformuluotomis taisyklėmis bei įvertinusi EUIPO šioje byloje atliktą analizę, Bendrasis Teismas ieškinį atmetė.

Susipažinti su visu ESBT sprendimu galima ESTT interneto svetainėje arba paspaudžiant [čia](#).